

Liittokokous 2014 aloitteiden seuranta

Aloitteet 1-3. Naispiirien toiminta ja uusien jäsenten sitouttaminen

Helsingin Naispiirin aloitteet 1-3 käsittelivät Naispiirien ja -yhdistysten toiminnan kehittämistä entistä avoimemmaksi. Kokoukset julkisissa tiloissa ja mahdollisuus etäosallistumiseen. Uusien jäsenten huomioon ottaminen ja toimintaan sitouttaminen siten, että heidän omat toiveet ja tarpeet tulevat kuulluiksi niin aluetason kuin Naisliiton toiminnan suhteen. Miehiä on saatava mukaan Naispiirien ja -liiton toimintaan.

- Liittokokous suositteli aloitteen mainitsemia menettelytapoja piirien työskentelyyn.

Naispiirien toiminta on Liiton näkökulmasta kehittynyt liittokokousperiodin aikana monin tavoin. Vapaaehtoisuuteen perustuva kansalaistoiminta on herkkä vetovastuussa olevien toiminnan innostajien henkilövaihdosmuutoksille. Naisliiton puoluekokousaloite 2014: **Yhdessä olemme enemmän**, mikä korosti jäsenedemokratian vahvistamista. SDP:n toimintaan mukaan on päästävä jatkossakin perusjärjestöjen lisäksi myös sisarjärjestöjen kautta. Järjestökentän monipuolisuus lisää SDP:n luovuutta ja suorituskykyä. Vuoden 2017 puoluekokoukseen esitettiin sääntömuutosta Naispiirien aloiteoikeuden myöntämiseksi. Aloitetta ei hyväksytty.

2015 järjestettiin Työkokous I hallituksen jäsenille ja Naispiirien puheenjohtajille. Tilaisuudessa puheenjohtaja Tytti Tuppurainen alusti muutostarpeesta puolueessa ja Naisliitossa. Kansanedustaja, työyhteisökouluttaja ja puoluehallituksen jäsen Merja Mäkisalo-Ropponen puhui yhdessä onnistumisen mahdollisuuksista työyhteisöissä.

Naispiirien ja puoluepiirin yhteinen tasa-arvohanke, jota Naisliitto on rahoittanut 5.000 euron puitteissa vuosittain, on antanut uusia mahdollisuuksia kehittää järjestötoimintaa, vuokrata tiloja ja mainostaa yleisötapahtumia alueen lehdissä ja verkkojulkaisuissa. Naisliiton järjestämänä Uudenmaan Naispiirin puheenjohtaja Anette Karlsson on käynyt kouluttamassa halukkaita some-viestintään ja Naispiirien kotisivuja on kehitetty entistä käyttäjäystävällisimmiksi.

Naispiirit ja yhdistykset ovat itsenäisiä juridisia toimijoita, joiden toiminnasta päättää piirihallitus ja yhdistyksen johtokunnat. Naispiirit ja -yhdistykset arvioivat toimintakertomuksissa ja kokouksissa oman toiminnan vahvuuksia ja kehittämisen paikkoja.

Aloite 4. Vanhuus- Kustannuserä muutetaan voimavaraksi

Helsingin Naispiirin aloitteessa tuotiin esille vanhojen ihmisten saama kohtelu heidän elämänsä lopputaipaleella. Aloitetta käsiteltiin Arvostettu vanhuus- ohjelmavaliokunnassa aloitteesta tehtiin nostoja Naisliiton eduskuntavaaliohjelmaan.

Miten tilanne on edennyt:

Jo vuonna 2014 Naisliiton liittokokouksessa esitettiin, että vanhusten hoidon pitää laadullisesti ja määrällisesti parantua ja asenteiden vanhuksia ja vanhuutta kohtaan on muututtava, jotta ihmisarvoinen elämä toteutuisi koko elämän kaaren ajan. Ikäpolvia tulisi yhdistää esimerkiksi kaupunkisuunnittelulla, jossa samaan rakennukseen rakennettaisiin niin päiväkotia, kuin vanhainkotikin. Vanhuksia haluttiin kannustaa aktiviteetteihin vapaaehtoistyössä ja vanhusneuvostoissa.

Lisäksi haluttiin huomioida, että erityisesti riittämättömänä pidettävä kotihoidon päivittäinen aika vanhusta kohti (usein vain alle tunti vuorokaudessa) kasvaisi, jotta esimerkiksi terveysrajoitteisten vanhusten olot olisivat kotona paremmat. Myös hoitajien koulutukseen haluttiin kiinnittää huomiota, sillä vanhusten hoidon tarpeet vaihtelevat suuresti. Vuonna 2013 voimaan astunut vanhuspalvelulaki edellytti, että hoitajia kuuluisi olla vähintään 0,5 vanhusta kohti. Ideaalein määrä olisi ollut 0,7 hoitajaa, mutta tähän ei kaikilla hoitolaitoksilla ollut resurssien puutteessa mahdollisuutta.

Valitettavasti vanhusten hoito on ottanut askelia taaksepäin hallituksen vaihtuessa vuonna 2015. Sipilän hallitus päätyi leikkaamaan hoitajien määrästä siten, että vanhuspalvelulakia alettiin ajamaan alas ja että hoitajien määrää supistettaisiin 0,4 hoitajaan vanhusta kohden.

Tästä syystä johtuen ponnistelut paremman vanhusten hoidon puolesta on käynyt vaikeammaksi, lisäksi vanhuspalvelulain alasaajo on herättänyt sen puolesta puhujissa voimakkaita tunteita. Nykyisen hallituksen vanhusneuvosto toimii vastoin terveysviranomaisten ja tutkimustulosten suosituksia, siitä että vanhukset

tarvitsevat laadukkaampaa hoitoa ja että 0,4 hoitajaa vanhusta kohden on riittämätön määrä hoidon tarpeeseen nähden. Supistetusta hoitajien määrästä kärsivät niin vanhukset kuin hoitajatkin.

Vuoden 2017 puoluekokouksessa esitettiin aloitteita vanhusten hoidosta: Esitettiin, että hoidon kuuluu olla laadukkaampaa ja laiminlyöntien on loputtava. Hoitajien määrää on lisättävä ja viranomaisten on otettava vastuuta vanhusten hoidon laadun takuusta. Puoluekokous oli asiasta samaa mieltä ja SDP pyrkii oppositiopolitiikallaan ajamaan parempaa vanhustenhoitopolitiikkaa, jotta hallituksen aiheuttamat vahingot vanhustenhoitoon saataisiin korjattua.

Lisäksi yhdessä SDP:n puoluekokouksen 2017 aloitteessa mainittiin niin sanotun vanhusasiavaltuutetun viran perustamisesta, joka alun perin oli osa edellistä vanhuspalvelulakia. Puoluekokous hyväksyi myös tämän aloitteen toteuttamisen SDP:n politiikassa.

Vuoden 2014 Naisliiton liittokokouksessa esitetyistä toimenpiteistä vanhusten elämän turvaamiseksi voidaan sanoa, vain harvojen toteutuneen. Yksi vaatimuksista oli, että asenteiden olisi muututtava, ja vanhuus nähtäisiin kuluerän sijaan voimavarana. Kun katsotaan pelkästään päättäjien toimintaa vanhusten asioiden hoitamiseksi, voidaan sanoa, että asenteet eivät ole muuttuneet. Niin kuin edellä mainittiin leikkaukset vanhusten hoidosta ovat lisänneet niin hoitoalalla työskentelevien kuin vanhustenkin ahdinkoa.

Toinen huomattavasti ikäihmisten asemaa heikentävä tekijä on eläkeköyhyys. Eläkkeistä on leikattu ja lääkekorvauksia pienennetty. Tämä on johtanut siihen, että yhä useammalla ei ole varaa kustantaa välttämättömiä lääkkeitään. Pahimmassa tapauksessa pienituloisen eläkeläisen on valittava, ostaako lääkkeitä vai leipää. Pienentyneet lääkekorvausmaksut ovat aiheuttaneet sen, että eläkeläiset saavat entistä enemmän maksuhäiriömerkintöjä. Lääkekorvausten lisäksi korotetut (30%) terveydenhuollon asiakaspalvelumaksut, koettelevat myös eläkeläisten kukkaroa. Myös hallituksen kaavailema indeksileikkaus kansaneläkkeestä pienentää etenkin naisten eläketuloja. Suomessa maksettava kansaneläke on pieni, 628 euroa/kuukausi ja sen taso on viime vuosikymmeninä huonontunut suhteutettuna väestön keskituloon. Mikäli jo valmiiksi pienestä eläkkeestä leikataan, heikentää se edelleen pienituloisten eläkeläisten toimentuloa.

Keskimääräinen kokonaiseläke koko Suomessa on 1632 euroa. Miesten keskimääräinen eläke on 1848 euroa ja naisten 1405 euroa. Näin ollen naiset saavat vain 79 prosenttia miesten eläkkeestä. Tämä johtuu lähtökohtaisesti siitä, että palkkaus miesten ja naisten välillä on ollut epäsuhta. Lisäksi naiset eivät ole kerryttäneet työeläkettä niiltä vuosilta, kun he ovat hoitaneet lapsia kotona. On huomioitavaa, että pienituloisimmat eläkeläiset ovat nimenomaan naisia, joista osan eläkkeestä yli puolet koostuu kansaneläkkeestä. Mikäli hallituksen indeksileikkaukset toteutuvat, osuvat leikkaukset nimenomaan naiseläkeläisiin.

Lisäksi leikkaukset kuntien saamasta omaishoidontuesta on vaikeuttanut monen elämää. Ensi vuodeksi kaavailtu säästö on 14 miljoonaa euroa. Leikkaukset omaishoidontuesta ja toimintaresursseista vaikuttavat siihen, että vastoin liittokokousaloitteen toivomusta kaikki vanhukset eivät saa asua omassa kodissaan niin pitkään kuin haluaisivat, sillä tähän ei yksinkertaisesti ole puolisoilla tai lähiomaisella mahdollisuuksia.

Kaiken kaikkiaan hallituksen leikkausten suurin ongelma on se, että leikkaukset koskevat ja kasaantuvat samoille ihmisille, ja jotka joutuvat tästä kärsimään kohtuuttomasti. Hallituksen toimet ovat estäneet sen, että kaikilla ikäihmisillä ei ole mahdollisuutta elää sellaista vanhuutta, kuin he haluaisivat. SDP:n on ajettava politiikkaa, joka ei aseta ihmisiä arvojärjestykseen iän perusteella, vaan varmistaa, että jo oman panoksena yhteiskunnalle ja hyvinvointivaltiolle antaneet eläkeläiset saavat oikeutetusti ihmisarvoisen vanhuuden.

Monimuotoinen rakentaminen ja seniori-kodit

Positiivista kehitystä ikäihmisten asemaan on tuonut entistä monipuolisemmat asumismuodot. Esimerkiksi yhä useampia eläkeläisiä kiinnostaa yhteisöasuminen. Yhä useammassa kaupungissa tarjotaan yhteisöasumista, perinteisten palvelutalojen ja vanhainkotien rinnalle. Tuttavallisempi nimitys näille asunnoille ovat esimerkiksi seniorikommunit tai seniori-talot, joissa parempikuntoiset seniorit auttavat yhteisön huonompikuntoisia asukkaita. Ikäihmisille esitettyjen kyselyiden mukaan, yhä useampi on kiinnostunut yhteisöasumisesta.

Modernissa rakentamisessa on otettu ikäihmiset entistä paremmin huomioon. Esimerkiksi Helsingin Jätkäsaarella on haluttu kehittää monimuotoiseen asumiseen erilaisia vaihtoehtoja: Tarjolla on muun muassa City-talo asuntoja, jotka mahdollistavat esimerkiksi perheen eri sukupolvien asumisen samassa huoneistossa. Tämän kaltaisissa asunnoissa asukkailla on omat sisäänkäynnit, mutta esimerkiksi keittiö on yhteiskäytössä. Tällä tavoin pystytään pidentämään

ikäihmisten asumista omaisten ja perheen kanssa. Lisäksi alueella on mietitty sukupolvien kohtaamista, esimerkiksi rakennuttamalla opiskelija-asuntola, vanhainkoti, kuin päiväkotikin samaan pihapiiriin.

Kaupungeja ja kuntia pitäisi kannustaa ja tukea, jotta monimuotoinen asuminen yleistyisi ympäri Suomea. On hyvä, että ikäihmisille tarjotaan myös muitakin vaihtoehtoja kuin vain perinteinen vanhainkoti tai laitoshoido. Mitä pidempään ikäihmiset saavat asua kodissaan ja lähellä omaisiaan, sitä parempikuntoisina he säilyvät. Vuonna 2015 säädetyssä kuntalaissa (410/2015) § 27 säädetään vanhusneuvostoista, joiden tarkoitus on ajaa ikäihmisten asioita. Neuvostoja onkin perustettu ympäri Suomea.

Ikäihmisten elämän turvaamisessa on otettu askelia reilusti taaksepäin, kun katsotaan vanhustenhuollosta leikkattuja resursseja sekä Kelan lääketuista otettuja leikkauksia. Tulevaisuudessa on vielä paljon tehtävää, että vanhusten asema paranisi yhteiskunnassa.

Kaupunkirakentamisen monimuotoistuminen ja ikäihmistenkin tarpeiden huomioon otto on myönteistä kehitystä. Tämä tuntuu kuitenkin vain pieneltä valopilkahdukselta muutoin hallituksen epäonnistuneessa vanhuksia koskevissa sosiaali- ja terveystaloudellisissa päätöksissä. Oppositio puolueena SDP:n ajaa aktiivisesti vaihtoehtoja ja parempaa vanhuspolitiikkaa.

Aloite 5. Yhteisöllisyydessä tapahtuneet muutokset ja puutteet kuntien kotipalveluiden toteuttamisessa, että lasten ja vanhusten palveluiden toteuttamisessa.

Pirkanmaan Demarinaisten aloitteessa kannetaan huolta ihmisten itsekeskeytyksestä. Heikommassa asemassa olevien vaikeuksia ja tarpeita ei ymmärretä eikä oteta heidän avun- ja tuen tarvetta riittävästi huomioon.

- Liittokokous hyväksyi aloitteen ja se toimitettiin peruspalveluministeri Susanna Huoviselle sekä eduskuntaryhmälle päätöksenteossa huomioon otettavaksi.

Kuten edellisen aloitteen seurannasta voidaan todeta, on hallituksen vaihtumisen jälkeen tapahtunut kotihoidon- ja palvelujen edistämisessä muutosta huonompaan suuntaan. Hoitajien määrästä on leikattu, mikä tarkoittaa sitä, että esimerkiksi kotihoidon palveluissa hoitajien käynnit ovat lyhentyneet entisestään. Myös hallituksen päätös rajata subjektiivista päivähoito-oikeutta eriarvoistuttaa yhteiskuntaa ja samalla aiheuttaa uusia sosioekonomisia ongelmia. Hallituksen leikkaukset pienituloisia ja lapsiperheitä kohtaan ovat olleet kohtuuttomia.

Sosialidemokraattiset Naiset puolustaa vanhusten, lasten ja perheiden oikeuksia ja SDP oppositiopolitiikallaan edistää ihmiskasvoisempaa sosiaali- ja terveystaloudellista. Päivähoito-oikeus kuuluu jokaiselle lapselle ja tavoitteena on maksuton varhaiskasvatus. Lisäksi vanhustenhoitoon kuuluu saada suositusten mukainen määrä hoitajia, jotta hoidon laatu paranisi ja hoitajat eivät ylikuormittuisi.

Naisliitto esitti puoluekokousaloitteessaan **Varhainen tukeminen lapsiperheissä**, että SDP:n on aloitettava keskustelun siitä, mitkä ovat nykyaikaiset varhaisen tukemisen mallit ja miten perheiden tarvitsemää arkielämän apua voidaan parhaiten toteuttaa ja millaisia koulutusmalleja tähän tarvitaan. Tarvittaessa keskustelun tulee johtaa lainsäädännön tarkistamiseen.

Aloite 6. Demarinaiset koulutettava tasa-arvopolitiikan osaajiksi

Varsinais-Suomen aloitteessa ehdotetaan, että Demarinaisten pitäisi järjestää enemmän tasa-arvokoulutusta, jotta feministinen tietoisuus kasvaisi ja naiset uskaltaisivat sopivan järjestötoimintaperehdytyksen siivittämänä vaikuttaa aktiivisemmin ja olisivat tasa-arvo keskustelun ja osaamisen rautaisia ammattilaisia. Puolueessamme johtopaikoilla on huomattavan paljon miehiä, joten naisten on ymmärrettävä omat vahvuutensa ja miesten tavoin haettava vastuuta ja valtaa puolue toiminnassa.

Sipilän porvarihallitus on ollut tasa-arvotoiminnalle erittäin nurja. Hallitusohjelmassa tasa-arvotavoitteita ei asetettu. Valtion talouden ja kilpailukykyyn nimissä on tehty patavanhoillista oikeistopolitiikkaa, jossa pienituloiset, lapsiperheet, yksinhuoltajat, eläkeläiset, pitkäaikaissairaat, vammaiset sekä maahanmuuttajat ovat olleet valtaa pitäviin nähden toisarvoisia kansalaisia. Hallituspolitiikka on ollut jatkuvaa yritystä huonontaa naisten yhteiskunnallista ja työmarkkina-asemaa romuttamalla lasten päivähoitoon subjektiivinen oikeus ja uhkailemalla kansaa pakkolaeilla, josta seuraisi muun muassa sunnuntaillisten poisto, ylityökorvausten pienentäminen, työajan pidentäminen ja eläkeläisten asumistuen leikkaukset.

Demarinaisten eduskuntavaaliohjelma perustui Tasa-arvoa yli rajojen -nostoihin. Hallitusohjelmataavoitteet liittyivät raskaan sarjan tasa-arvokysymyksiin, joita olivat 1) samapalkkaisuustavoite 2) lähisuhdeväkivallan ehkäisy ja ensi ja turvakotien rahoitus 3) perheiden varhainen tuki 4) omaishoitolaisten uudistaminen.

Eduskuntavaalien tuloksen jälkeen 2015 politiikassa tapahtui merkittävä sukupuolimuutos, sillä miehet valtaosin valloittivat valtakunnan ykköspaikat. Sama ilmiö, jossa keskeiset tehtävät kasautuivat miehille, koski myös sosialidemokraatteja.

Naisliitto esitti puoluekokousaloitteessa **Sukupuolivaikutusten arvioinnin edistäminen kunnallisessa päätöksenteossa**, että SDP on oltava aloitteellinen oman jäsenkuntansa ja sosialidemokraattisina päättäjinä toimivien kouluttamisessa ja ohjaamisessa tasa-arvon edistämiseen omissa luottamustehtävissään ja päätöksenteossa, sekä kunnissa että kuntayhtymissä. Lisäksi SDP:n on toimittava aktiivisesti sukupuolivaikutusten arvioinnin käyttöönottamiseksi kaikissa Suomen kunnissa sekä valtion aluehallintoviranomaisissa.

Koulutusta ja keskustelutilaisuuksia tasa-arvosta on järjestetty niin liitto kuin piiritasolla liittokokouksen aikana.

Vuonna 2015 hallitukselle ja Naispiireille tarjottiin mahdollisuutta luku/opintopiireihin feministisestä talouspolitiikasta. Naisliitto ja Into kustannus sopivat kolmen kirjan lähdeaineistosta tarjoushintaan. Aika ei vielä ollut kypsä laajalle kiinnostukselle.

15.8.2015 pidettiin Naisliiton oma Työkokous I puolueen mallin mukaisesti. Demokraattisten feministien verkoston vetäjä Maria Rytkönen johdatti keskustelua nuorten, feministien ja Naisliiton yhteydestä ja tehtävien eroavuuksista. Käytiin vilkasta keskustelua Naisliiton toiminnan kehittämistä. Todettiin, että Naisliitolla ei ole resursseja oman feministifoorumin käynnistämiseksi.

19.9.2015 järjestettiin Naisliiton 115-vuotisjuhla Eduskunnan Pikkuparlamentin auditoriossa. Tohtori Merja Minkkinen alusti Työläisnaisesta Doorikseen -muuttuvasta naiskuvasta Naisliiton järjestölehtien silmin. Seminaariosuuden päätti puheenjohtajan, kansanedustaja Tytti Tuppuraisen juhlapuhe tasa-arvosta ja naistoiminnasta.

Tasa-arvopäivät 1.-2.10.2015 Helsinki. Järjestäjänä oli Tasa-arvotiedon keskus Minna yhteistyössä STM ja valtakunnallisen tasa-arvoverkoston kanssa. Naisliiton 115 -vuotisnäyttelylle ja Dooris- lehdille oli esittelypiste ja Merja Minkkinen piti esitelmän Naisliiton naiskuvasta järjestölehdissämme.

Vuoden 2016 aikana muun muassa otimme kantaa Sipilän hallituksen tasa-arvo-ohjelmaan ja yleiseen tasa-arvon vajaukseen yhteiskunnassamme. Hallituksen tasa-arvo-ohjelmassa ei riittävästi pureuduttu työmarkkinoiden epätasa-arvoon. Toimenpiteet perhevapaiden oikeudenmukaisesta jakautumisesta vanhempien kesken puuttuvat tyystin.

Naisliiton Työkokous II pidettiin 19.-20.5.2016 Rantasipi Airport Congress Centerissä Vantaalla. Yhtenä alustuksena oli tutkijatohtori Anna Elomäen katsaus naisliikkeen, feminismien ja sukupuolentutkimuksen tilanteeseen Suomessa.

SDP:n kesäristeilyllä puheenjohtaja Antti Rinne muistutti, että **SDP on feministinen puolue, kyse on yhdenvertaisuuden käsitteestä ja syrjinnän poistamisesta**. Feminismi tuli esiin myös periaateohjelman keskusteluaineistossa. Nämä olivat erinomaisia virstanpylväitä tasa-arvon tiellä, **Feminismi on Naisliitolle vaikuttamisen väline**. Puolueessa, puolueen tilaisuuksissa, yhteiskunnan kaikilla tasoilla pitää olla **0-toleranssi työttömyyden ja poijittelulle, alistamiselle ja häirinnälle**. **Demarinaisten politiikalla luotiin rohkeutta naisille**. Jokaiseen puolueen tilaisuuteen on nyt nimettävä häirintäyhdyshenkilöt, joille mahdollisesta kokemastaan häirinnästä voi luottamuksellisesti kertoa.

Puoluekokoukseen 2017 tehtiin viisi aloitetta, muun muassa seuraavista teemoista: 1) Lasten subjektiivisen päivähoito-oikeuden palauttaminen. 2) Samapalkkatavoitteen terävöittäminen. Vuohelainen kirjoitti Demokraattiin 1.11. naisten ja miesten palkkaepätasa-arvosta "Mies on hän, johon verrataan".

Tasa-arvopäivillä 12-13.10 Helsingissä alusti Tytti Tuppurainen Miina Sillanpään merkityksestä tasa-arvon uranuurtajana.

Ehkä tuorein esimerkki Naisliiton tasa-arvo ja feminismiä käsittelevistä tilaisuuksista oli Demarinaisten puheenjohtajan Tytti Tuppuraisen pitämä työpaja SDP:n järjestöpäivillä 2017.

On erityisen tärkeää, että feministisen politiikan perus terminologia on jäsenistöllämme hallussa. Avoimia ja aktiivisia keskustelu- ja koulutustilaisuuksia on järjestettävä edelleen, Naispiireillä on oma vastuunsa tapahtumien järjestämisessä. Yhteistyö DemFem- ryhmän kanssa on Naisliitolle rikkaus.

Aloite 7. Tiedotuksessa on panostettava sosiaaliseen mediaan.

Aloitteessa todettiin, että jäsenistö kaipaa kuukausittain sähköisiä tiedotteita Naisliiton toiminnasta ja keskeisistä tasa-arvoasioista. Kotisivuista on tehtävä selkeitä ja ajankohtaisia. Facebook on otettava haltuun.

Vaatimuksesta aktiivisempaan tiedottamiseen on edistytty. Nettisivut toimivat niin sanotusti tietopankkina ja arkistona, josta on tarkoitus löytää, yhteystiedot, asiakirjat ja sinne on myös arkistoitu menneet tapahtumat ja ajankohtaiset asiat.

Demarinaisten Facebookissa puolestaan tiedotetaan ja julkaistaan ajankohtaisista asioista, keskustelunaiheista ja tapahtumista. Facebook on tiedotuskanavana vähemmän muodollinen ja spontaanimpi. Myös Facebookin päivityksestä on tullut aktiivisempaa. Twitter tiliä ollaan herättelemässä toimintaan.

Naisliitto on jakanut hallituksen kokouskirjeitä sähköpostilistalleen. Kirjeiden jakaminen Naispiirien jäsenistölle on ollut hallituksen jäsenten vastuulla. Kirjeiden sisältö on ollut yhteenvetoa hallituksen kokouksesta ja sisältänyt myös muita ajankohtaisia aiheita tai tietoa tulevista tapahtumista.

Naispiirien omissa tiedotuskanavissa tiedotus on suurimmaksi osaksi vapaaehtoisuuden varassa. Jokaisella naispiirillä on omat Facebook sivut, joita päivitetään piirien taholta oma-aloitteisesti.

Tältä näkökulmalta katsottuna voidaan todeta, että Demarinaisten tiedotus vuodesta 2014 on mennyt eteenpäin ja aktiivisuus kasvaa edelleen. Tarvetta on yhä tehostaa Some-osaamista.

Aloite 8. Naisliiton kehittämisestä ja jatkuvuuden luomisesta- feminismi kuuluu kaikille!

Maria Rytkösen ja usean muun allekirjoittamassa aloitteessa pohjustetaan, miten feminismi ei ole vain naisten asia, vaan se kuuluu kaikille. Feminismin tavoite ei ole pelkästään edistää naisten asemaa, vaan samalla tukea kaikkia yhteiskunnan kansalaisia: purkaa sortavia rakenteita ja vahvistaa tasa-arvoa kaikille ja kaikilla yhteiskunnan alueilla. Feministisen tutkimuksen laajaan skaalaan kuuluu niin nais-, kuin miestutkimuskin. Yhteiskunnassa on myös miehiä sortavia rakenteita ja tästä syystä myös miesten on osallistuttava feministiseen tasa-arvo keskusteluun- muutoin keskustelu yhteiskunnallisesta tasa-arvosta jää vaillinaiseksi. Tästä syystä aloitteessa ehdotettiin, että Sosialidemokraattisten Naisten nimi muutettaisiin Sosialidemokraattiseksi Feministiliitoksi, jotta nimenmukainen sukupuoli (nainen) ei rajaisi mielihien osallistumista naisliiton tapahtumiin. Ehdotuksessa katsottiin, että tällä tavoin miehetkin saataisiin mukaan liiton toimintaan ja osallistumaan tasa-arvo keskusteluun.

Nimenmuutos sai kannatusta, mutta se olisi vaatinut liittokokouksen ja puoluehallituksen hyväksynnän sekä sääntömuutoksen. Käsittelyä jatkettiin menettelytapavaliokunnassa ja salikeskusteluna, lopuksi todettiin, että Naisliiton toimintaan voivat osallistua myös miehet, eikä nimenmuutokselle ollut tarvetta.

Syksyllä 2015 perustettiin DemFem ryhmä Demarinaisten rinnalle, DemFem eli demarifeministit ovat sosialidemokraattinen feministiryhmä. DemFem pyrkii Naisliiton tavoin edistämään tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta, sekä levittämään feminististä politiikkaa. DemFem ja Naisliitto ovat tehneet yhteistyötä, esimerkiksi Naisliiton Työkokouksessa 2015 ja järjestöpäivillä 2017, jolloin DemFemin puheenjohtaja Maria Rytkönen toimi demarinaisten tasa-arvo, yhdenvertaisuus ja feminismi työpajan kommentaattorina. Yhteistyötä DemFemin kanssa on hyvä jatkaa, sillä tällä tavoin pystytään levittämään tietoa feministisestä politiikasta laajemmin ja vaikuttamaan tehokkaammin.

Liittokokouksessa käsiteltävänä olevassa Naisliiton toiminnan suuntaviivat 2018-2020 asiakirjassa on esitetty, että poliittisen vaikutusvallan kasvattamiseksi Naisliiton yhteydessä tulee toimia Feministijaosto.